

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 280 din2011

Privind: soluționarea contestației formulată de **din Suedia** , înregistrată la DGFP București sub nr./.....2011 și la D.G.F.P. Teleorman sub nr./.....2011

Prin cererea înregistrată la DGFP București sub nr./.....2011 și la D.G.F.P. Teleorman sub nr./.....2011, a formulat contestație împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./.....2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman, prin care s-a respins la rambursare taxa în cuantum de lei.

Întrucât scrisoarea de recurs/contestația a fost depusă direct la organul de soluționare, acesta - prevalându-se de dispozițiile pct. 3.1.-3.8. ale Ordinului președintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, - a transmis contestația și dovezile aduse de petentă în susținerea cererii, organului care a încheiat actul administrativ atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP Teleorman, solicitând prin Adresa nr./.....2011 constituirea dosarului cauzei, verificarea condițiilor procedurale obligatorii și întocmirea referatului cu propuneri de soluționare, având în vedere toate argumentele contestatoarei.

Prin Adresa nr./.....2011 organul de inspecție fiscală abilitat s-a conformat în sensul celor solicitate.

Așa fiind, obiectul contestației îl constituie suma totală în cuantum de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinite și celelalte condiții procedurale de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este competentă să soluționeze pe fond cererea.

I. s-a îndreptat către Serviciul de Administrare a Contribuabililor Nerezidenți al Direcției Generale a Finanțelor Publice a mun. București cu o scrisoare de recurs/contestație – înregistrată la DGFP București sub nr./.....2011 și la DGFP Teleorman sub nr./.....2011 -, prin care susține că a furnizat documente (facturile și scrisoarea de confirmare că acestea erau pentru taxele de garanție) de răspuns la solicitarea inițială nr./.....2009-nr.de referință, inclusiv traducerea contractului dintre și SC SRL în data de2010.

În aceste condiții s-a apreciat că nu a fost rezonabil refuzul cererii pe motiv că nu a fost posibilă identificarea naturii și scopului operațiunii executate, solicitând drept urmare revizuirea deciziei.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./.....2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman - pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene adresată societății, emisă în baza art. 147 indice 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 83 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Cererii de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, pentru perioada2008 -2008, înregistrată sub nr. din2009, cu numărul de referință, și a analizei efectuate asupra documentelor prezentate, s-a stabilit taxa pe valoarea adăugată de rambursat, astfel:

- TVA solicitată la rambursare: lei;
- TVA aprobată la rambursare: lei;
- TVA respinsă la rambursare: lei.

Motivul de fapt avut în vedere:

-nu s-a putut identifica natura și scopul operațiunilor desfășurate (serviciile de care a beneficiat solicitantul), pentru care s-a solicitat restituirea taxei.

Temeiul de drept la care s-a raportat organele de inspecție fiscală în soluția dată:

- Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 523/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene.

- pct. 49, alin.4), - Titlul VI < Taxa pe valoarea adăugată> din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare;

Se precizează că urmare a analizei documentare a rezultat faptul că nu au fost respectate prevederile OMPF nr 523/2007, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Cu precizarea că decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată atacată poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, la organul fiscal competent, potrivit art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, se rețin următoarele:

..... are adresa Goteborg, Suedia și cod de identificare

Cauza supusă soluționării este aceea dacă măsura luată de organele fiscale – de neaprobare la rambursare a sumei de lei, are temei legal, și se bazează de probe recunoscute de lege, raportat la susținerile autoarei cererii cu privire la faptul că a depus facturile și contractul aferent care conduc la identificarea naturii și scopului operațiunii executate, situație față de care

constatările organului fiscal abilitat legal nu sunt de natură să clarifice situația de fapt fiscală bazat pe documente și constatări proprii.

În fapt, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./.....2011 - emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman - pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene adresată societății, a Cererii de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, pentru perioada2008 -2008, înregistrată sub nr. din2009, cu numărul de referință, și a analizei efectuate asupra documentelor prezentate, s-a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în cuantum de lei, întrucât s-a constatat faptul că nu s-a putut identifica natura și scopul operațiunilor desfășurate (serviciile de care a beneficiat solicitantul), pentru care s-a solicitat restituirea taxei.

Temeiul de drept avut în vedere de organele de inspecție fiscală în soluția dată a fost Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 523/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene; pct. 49, alin.4), - Titlul VI < Taxa pe valoarea adăugată> din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare; Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

În contradictoriu cu punctul de vedere al organului de inspecție fiscală, autoarea cererii sesizează că a furnizat documente (facturile și scrisoarea de confirmare că acestea erau pentru taxele de garanție) de răspuns la solicitarea inițială nr./.....2009-nr.de referință, inclusiv traducerea contractului dintre și SC SRL în data de2010.

Pentru aceste motive se solicită revizuirea deciziei.

În vederea pronunțării unei soluții în speța dedusă judecătii, organul de revizuire reține că **în drept** sunt aplicabile reglementările legale ce urmează a fi citate, în vigoare la data producerii fenomenului economic:

LEGE nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003 – cu modificările și completările aduse până **la 30 iunie 2008:**

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factura care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

Răspunderea individuală și în solidar pentru plata taxei

ART. 147²

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate;

Facturarea

ART. 155

(5) Factura cuprinde în mod **obligatoriu** următoarele informații:

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

49. (1) In condițiile prezentate și în conformitate cu procedurile de la alin. (4) - (14), persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) poate solicita rambursarea taxei facturată de alte persoane impozabile și achitată de aceasta pentru bunuri mobile ce i-au fost livrate sau serviciile care i-au fost prestate în beneficiul său în România, precum și a taxei achitate pentru importul bunurilor în România pe o perioadă de minimum trei luni sau maxim un an calendaristic sau pe o perioadă mai mică de trei luni ramasă din anul calendaristic. Prezentele norme transpun Directiva a 8-a - 79/1072/EEC din data de 6 decembrie 1979.

(4) Rambursarea taxei prevăzute la alin. (1) se acordă persoanei impozabile prevăzute la alin. (3) în măsura în care bunurile și serviciile achiziționate sau importate în România, pentru care s-a achitat taxa, sunt utilizate de către persoana impozabilă pentru:

a) operațiuni aferente activității sale economice pentru care persoana impozabilă ar fi fost îndreptățită să deducă taxa dacă aceste operațiuni ar fi fost efectuate în România sau operațiuni scutite conform art. 143 alin. (1) și 144 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal;

b) operațiuni prevăzute la alin. (3) lit. b).

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să depună la organele fiscale competente din România o cerere pe formularul al cărui model este stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evedențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să facă dovada că este o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA într-un stat membru, sub forma unui certificat emis de autoritatea competentă din statul membru în care aceasta este stabilită. Totuși, atunci când autoritatea fiscală competentă română posedă deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data emiterii primului certificat de către autoritatea competentă a statului în care este stabilită;

c) să confirme prin declarație scrisă că în perioada la care se referă cererea sa de rambursare nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (3) lit. a) și b);

d) să se angajeze să înapoieze orice sumă ce i-ar putea fi rambursată din greșeală.

(6) Organele fiscale competente nu ii pot impune persoanei impozabile ce solicita rambursarea conform art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, nici o alta obligatie in plus fata de cele prevazute la alin. (5). Prin exceptie, organele fiscale competente pot solicita persoanei impozabile sa prezinte informatii suplimentare necesare pentru a stabili daca o cerere de rambursare este justificata.

(7) Cererea de rambursare prevazuta la alin. (5) lit. a) va fi aferenta facturilor pentru achizitionarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate in perioada prevazuta la alin. (1), dar poate fi aferenta si facturilor sau documentelor de import necuprinse inca in cererile anterioare, in masura in care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operatiunilor realizate in anul calendaristic la care se refera cererea.

(10) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisa in termen de sase luni de la data la care cererea, insotita de documentele necesare pentru analizarea cererii, se depune la organele fiscale competente. In cazul in care rambursarea este respinsa partial sau in totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestata potrivit prevederilor legale in vigoare din Romania.

72.(1) Factura prevazuta la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal va fi intocmita in orice limba oficiala a statelor membre ale Uniunii Europene, dar la solicitarea organelor de control trebuie asigurata traducerea in limba romana. Baza de impozitare poate fi inscrisa in valuta, dar daca operatiunea nu este scutita de taxa, suma taxei trebuie inscrisa si in lei. Pentru inregistrarea in jurnalele de vanzari, baza impozabila va fi convertita in lei utilizand cursul de schimb prevazut la art. 139¹ din Codul fiscal.

(2) In situatia in care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi inscrisa pe o singura pagina, elementele prevazute la art. 155 alin. (5), cu exceptia informatiilor prevazute la lit. k), m), n) si p), din Codul fiscal se inscriu numai pe prima pagina a facturii. In aceasta situatie este obligatorie inscrierea pe prima pagina a facturii a numarului de pagini pe care le contine factura si a numarului total de pozitii cuprinse in factura respectiva. Pe facturile emise si achitate prin numerar pe baza de bonuri fiscale emise conform [Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 28/1999](#) privind obligatia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicata, cu modificarile ulterioare, nu este necesara mentionarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficienta mentiunea «conform bon fiscal nr./data».

OG nr. 92 din 24 decembrie 2003 (republicată**)** privind Codul de procedură fiscală - **MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 – cu modificările și completările aduse până la data de 30 iunie 2008:**

ART. 47

Desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale

(1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desființat în condițiile prezentului cod.

ART. 49

Mijloace de probă

(1) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

- a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane;
- b) solicitarea de expertize;
- c) folosirea înscrisurilor;
- d) efectuarea de cercetări la fața locului.

(2) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.

ART. 51

Comunicarea informațiilor între organele fiscale

Dacă într-o procedură fiscală se constată fapte care prezintă importanță pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale își vor comunica reciproc informațiile deținute.

ART. 52

Obligația de a furniza informații

(1) Contribuabilul sau altă persoană împuternicită de acesta are obligația de a furniza organului fiscal informațiile necesare pentru determinarea stării de fapt fiscale. În același scop, organul fiscal are dreptul să solicite informații și altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice. Informațiile furnizate de alte persoane se iau în considerare numai în măsura în care sunt confirmate și de alte mijloace de probă.

ART. 56

Prezentarea de înscrisuri

(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri. În același scop, organul fiscal are dreptul să solicite înscrisuri și altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice.

ART. 57

Cercetarea la fața locului

(1) În condițiile legii, organul fiscal poate efectua o cercetare la fața locului, întocmind în acest sens proces-verbal.

(2) Contribuabilii au obligația să permită funcționarilor împuterniciți de organul fiscal pentru a efectua o cercetare la fața locului, precum și experților folosiți pentru această acțiune intrarea acestora pe terenuri, în încăperi și în orice alte incinte, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a face constatări în interes fiscal.

SECȚIUNEA a 5-a

Colaborarea dintre autoritățile publice

ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.

CAP. IV

Soluții asupra contestației

ART. 216

Soluții asupra contestației

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

ORDIN nr. 2.137 din 25 mai 2011

privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din [Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind [Codul de procedură fiscală](#) / emis de [MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ](#) - și publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 380 din 31 mai 2011](#):

11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.

Organul de revizuire, analizând documentele care constituie dosarul cauzei, raportat la cadrul legislativ mai sus citat, este pus în imposibilitatea de a se pronunța pe fond cu privire la cauza supusă soluționării, în condițiile în care actul administrativ fiscal motivează extrem de succint, cu specificarea actelor normative încălcate (Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 523/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene; Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare) fără precizarea articolului, alineatului, literei, etc. actelor normative în cauză.

Simpla precizare a faptului că *nu se poate identifica natura și scopul operațiunilor desfășurate (serviciile de care a beneficiat solicitantul) pentru care se solicită restituirea taxei pe valoarea adăugată* nu poate fi suficient pentru ca organul de revizuire să se poată pronunța cu privire la fondul cauzei pe baza actelor normative aplicabile speței, în condițiile în care organul fiscal nu justifică motivul pentru care nu a putut *identifica natura și scopul operațiunilor desfășurate, în situația în care avea la dispozițiile toate procedurile legale prevăzute în Codul de procedură fiscală (controale încrucișate, solicitări de documente, informații solicitate de la alte autorități, etc)*; iar motivele de drept specificate în cuprinsul deciziei sunt cu caracter general, fără să combată fenomenul constatat ca nefiind incidente cauzei.

Afirmația *nu se poate identifica natura și scopul operațiunilor desfășurate* nu reprezintă în sine o motivație legală care să poată fi regăsită în Codul de procedură fiscală și care să genereze identificarea temeiului de drept încălcat, a persoanei vinovate și a consecinței fiscale care să genereze sume suplimentare la bugetul statului.

În condițiile în care autoarea cererii precizează în scrisoarea de recurs/contestației depuse, faptul că a dat curs solicitării depunând documente (facturile și scrisoarea de confirmare că acestea erau pentru taxele de garanție) de răspuns la solicitarea inițială - nr./.....2009-nr.de referință -, inclusiv traducerea

contractului dintre și SC SRL în data de2010, situație apreciată ca fiind de natură să conducă la identificarea naturii și scopului operațiunilor desfășurate.

Despre documentele în cauză nu se face referire în Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./.....2011 atacată, organul de soluționare fiind pus în situația imposibilității evaluării fenomenului economic supus judecății, în lipsa informațiilor necesare; organul fiscal abilitat neclarificând complet situația de fapt fiscală, rezumându-se la respingerea cererii prin Decizia de rambursare atacată, pe baza unei simple motivații, insuficient fundamentate, așa cum s-a arătat anterior.

De altfel, potrivit dispozițiilor legale în materie, așa cum au fost citate în considerentele prezentei decizii de soluționare, organul fiscal abilitat trebuia să depună toate diligențele și să ia toate măsurile, pentru determinarea corectă a situației de fapt fiscale, identificând toate circumstanțele edificatoare cazului, și motivând decizia pe bază de probe și constatări proprii.

Raportat la prevederile legale citate, trebuie reținut că autoritatea fiscală competentă avea obligația examinării tuturor documentelor justificative și a tuturor raporturilor juridice relevante speței, în vederea stabilirii directe și fundamentate a a situației fiscale.

Pe de altă parte, se constată și faptul că și afirmațiile petentei sunt insuficiente, rezumându-se să facă o simplă referire că a transmis documentele solicitate, și fără a arăta cum aceste documente susțin cerera de față.

Prin urmare, organul de soluționare nu se poate pronunța cu privire la taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare – în cuantum de lei -, în condițiile în care organul de inspecție fiscală a procedat la respingerea de la rambursare în totalitate a taxei, fără a se face trimitere, prin decizia atacată la documente justificative care să ateste măsura dispusă și fără a rezulta modul în care a fost determinate suma stabilită ca neadmisă la rambursare.

Așa fiind, organul de revizuire a cererii de față, este în situația de a pune în aplicare dispozițiile pct.11.5. al ORDINULUI președintelui ANAF nr. 2.137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în considerentele prezentei decizii de soluționare urmând a fi prezentate numai motivele care au condus la desființare.

Cum, din documentele care constituie dosarul cauzei aflat în soluționare nu se desprind elemente suficiente care să conducă la pronunțarea unei soluții pe fond în cauza dedusă judecății, care să ducă la concluzia că nu au fost respectate dispozițiile legale în materie citate, urmează a se proceda la **desființarea** în totalitate actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

Cu precizarea că potrivit dispozițiilor pct.11.6. din ORDINULUI președintelui ANAF nr. 2.137 din 25 mai 2011 *Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia.*

În aceste condiții, noul act administrativ fiscal urmează să cuprindă constatări clare și concise cu privire la reglementările legale în vigoare aferente perioadei la care se referă Decizia de rambursare cu privire la :

- respectarea dispozițiilor art.146, art.155, alin.(5) al **LEGI nr. 571 din 22 decembrie 2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la informațiile care trebuie să fie cuprinse în facturile în cauză;

- punerea în aplicare a dispozițiilor art.65, alin.(1) și (2) al [OG nr. 92 din 24 decembrie 2003 cu modificările și completările aduse până la data de 30.06.2008](#), de stabilire cu claritate a stării de fapt fiscale, având în vedere obligația organului fiscal de a motiva decizia pe bază de probe sau constatări proprii, condițiile în care petiționara are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza cererii;

- mijloacele de probă în determinarea stării de fapt fiscale în cauza dedusă judecătii, vor fi administrate prin solicitarea informațiilor de orice fel, folosirea de înscrisuri, efectuarea cercetării la fața locului – în baza prevederilor art.49 al actului normativ mai sus precizat -, astfel ca soluția ce va fi luată cu privire la solicitarea de rambursare a taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei să aibă la bază motive de fapt clar explicitate, raportată la un temei de drept în mod concret aplicabil speței;

În situația în care organul de inspecție fiscală, în administrarea mijloacelor de probă, apreciază fapte care prezintă importanță pentru alte raporturi juridice fiscale, se va prevala și de prevederile art.51 al [OG nr. 92 din 24 decembrie 2003 cu modificările și completările aduse până la data de 30.06.2008](#), cu privire la comunicarea informațiilor între organele fiscale.

Cu ocazia reverificării se va avea în vedere și faptul că atât firma petiționară cât și alte persoane cu care petenta are sau a avut raporturi economice sau juridice, au obligația legală de a furniza toate informațiile necesare pentru determinarea stării de fapt fiscale, punând la dispoziția organului de inspecție fiscală documente de afaceri și orice alte înscrisuri. (în baza dispozițiilor prevăzute la art.52 și 56 ale [OG nr. 92 din 24 decembrie 2003 cu modificările și completările aduse până la data de 30.06.2008](#).)

Totodată, pentru clarificarea unor aspecte legate de soluția ce urmează a fi dată prin noua Decizie de rambursare a taxei pe valoarea adăugată, urmare a reverificării, organul fiscal abilitat are posibilitatea efectuării unui control inopinat sau încrucișat la locul unde s-a produs fenomenul economic, în condițiile prevăzute de dispozițiile art.57 al actului normativ mai sus precizat.

Astfel, măsurile ce urmează a fi luate prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată, este necesar a se baza pe forța probantă a documentelor justificative, care constituie probe la stabilirea bazei de impunere, potrivit dispozițiilor art.64 al Codului de procedură fiscală, așa cum a fost citat anterior.

* * *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr.109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a HG nr.1050/2004 privind Normele de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, directorul executiv al Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman

DECIDE :

Art.1. Se desființează în totalitate Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr./.....2011 - pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România - emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman, la nivelul valorii de lei; decizie ce va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar

verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia de soluționare.

Art.2. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art.3. Prezenta a fost redactată în 5 (cinci) exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art.4. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....,

DIRECTOR EXECUTIV